საქართველოს ძლიერებას გაუმარჯოს!

ლეჩხუმი

გაზეთი გამოდის 1933 წლიდან

რაიონის საზოგადოებრივ-პოლიტიკური გაზეთი

№ 31 (6325) 6 აგვისტო ხუთშაბათი 1992 წელი

ეროვნული ბიბლიოთეკა

საქართველო გაეროს წევრია!

საქართველოს რესპუბლიკა გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის 179-ე წევრი გახდა. გადაწყვეტილება ამის შესახებ მიღებულია გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის მორიგ სხდომაზე, რომელიც 1992 წლის 31 ივლისს გაიმართა!

მსოფლიოს ერთა დიდი ოჯახის წევრობა საქართველოს რეალური პოლიტიკური დამოუკიდებლობის, მისი საერთაშორისო ცნობის აღიარებაა.

გილოცავთ!

რაიონულ საკრებულოში

შეხვედრა სახელმწიფო საბჭოს წარმომადგენელთან

3 აგვისტოს რაიონული საკრებულოს სხდომათა დარბაზში თავი მოიყარეს რაიონის საწარმო-დაწესებულებათა ხელმძღვანელებმა, საკრებულოების გამგეებლებმა, საზოგადოებრივ მეურნეობათა ხელმძღვანელებმა, პოლიტიკურ ორგანიზაციათა, საზოგადოებრიობის წარმომადგენლებმა.

შეკრებილთ შეხვდა რესპუბლიკის სახელმწიფო საბჭოს წარმომადგენელი ირაკლი დვალი.

რაიონული საკრებულოს გამგეობის თავმჯდომარე აკაკი პირველი ინფორმაციით გამოვიდა რაიონსა და რესპუბლიკაში არსებული სიტუაციის შესახებ. აღნიშნა, რომ სახელმწიფო საბჭოს წარმომადგენლის მისია განპირობებულია სახელმწიფო საბჭოს დაინტერესებით რეგიონში არსებული პოლიტიკური და სოციალური მდგომარეობით, განწყობით, პრობლემებით, სამომავლო პერსპექტივებით.

შეხვედრაზე გამოვიდნენ რაიონის პროკურორი დარეჯან სილაგაძე, შინაგან საქმეთა განყოფილების უფროსი ომდარ ახვლედიანი, კონტროლის პალატის თავმჯდომარე ზურაბ ხეცურიანი, რაიონისა და რაისაავადმყოფოს მთავარი ექიმი მურმან თოთაძე, რაიკოოპერატივის ვაჭრობის განყოფილების გამგე გენურ ქარსელაძე, ავტოსატრანსპორტო საწარმოს დირექტორი ონერ ნემსწვერიძე, ლუხვანოს საკრებულოს გამგებელი გულნაზი კოპალიანი, „ქარტია—91-ის რეგიონალური ორგანიზაციის წევრი ნუნუ ახვლედიანი და სხვები.

შეხვედრის მონაწილეებმა ილაპარაკეს რაიონში არსებული რთული კრიმინოგენური მდგომარეობის აღკვეთის, ადმინისტრაციულ ორგანოთა უცილობელი შეიარაღების, სავაჭრო, სამედიცინო, სატრანსპორტო მომსახურების გაუმჯობესების რეალურ გზებსა და საშუალებებზე.

აღინიშნა, რომ უნდა დაჩქარდეს პრივატიზაცია. შეხვედრაზე გამოიკვეთა, რაიონის მშრომელთა ერთსულოვანი აზრია ჩატარდეს არჩევნები, რათა კანონიერმა მთავრობამ განაგოს ხალხისა და ქვეყნის ბედი.

სახელმწიფო საბჭოს წარმომადგენელმა უპასუხა დასმულ კითხვებზე, ისაუბრა აფხაზეთ-სამეგრელოში არსებულ ვითარებაზე, პოლიტიკური სტაბილიზაციისათვის სახელმწიფო საბჭოს სამოქმედო გზებზე.

დაკმაყოფილდა მოსახლეობის თხოვნა

31 ივლისს სახელმწიფო საბჭომ ცვლილება შეიტანა ამა წლის 22 ივლისს ანაბრების ინდექსაციის დეკრეტში რესპუბლიკის მოსახლეობის დანაზოგთა გაუფასურებასთან დაკავშირებით. მოსახლეობის თხოვნისა და სურვილის, ინტერესების გათვალისწინებით, გადაწყვეტილია ფულადი ანაბრები, რომლებიც არსებობს რესპუბლიკის სახელმწიფო-კომერციული ბანკების ანგარიშებზე, გაიზარდოს მათი ზაშთის 100 პროცენტით არა პირველი აგვისტოს, როგორც დაგეგმილი იყო, არამედ 10 აგვისტოს მდგომარეობით. ამ გადაწყვეტილების მიზანია მიეცეს ყველა მსურველს შესაძლებლობა შეიტანოს თავისი ანაბრები და ისარგებლოს დადგენილი კომპენსაციით.

წლის პირველი მოსავალი:

გაცრუებული იმედი

წლევანდელი წელი მონდომებით, მაღალი ენთუზიაზმით დაიწყეს რაიონის მეაბრეშუმეებმა, რამეთუ, კარგად იციან დღევანდელი კრიზისიდან თავის დახსნის ხსნა ტრადიციული დარგების აღორძინებაშია.

მაგრამ დაავადებამ მოიკიდა ფეხი, გამოცდილ მეაბრეშუმეთა ძალისხმევამ, ბრძოლამ იმისათვის, რომ ავადმყოფობა დაემარცხებინათ, ვერ გაჭრა და მოსავალი თითქმის ვერ მიიღეს.

არადა იყო ყოველგვარი შესაძლებლობა იმისა, რომ რაიონის მშრომელებს სახელმწიფოსათვის 25 ტონაზე მეტი თუ არა ნაკლები აბრეშუმის პარკი არ მიეყიდათ, არის ისეთი შემთხვევებიც, რომ ბედმა გაუღიმათ თუ ძალისხმევით დაჯაბნეს ავადმყოფობა, მაგრამ ასეთები მხოლოდ თითზე ჩამოსათვლელი იყო და სეზონიც სავალალო შედეგით დამთავრდა. რაიონის მეაბრეშუმეებმა დაამთავრეს წლევანდელი სეზონი, მიმღებ პუნქტებში 14 ტონა აბრეშუმის პარკია მიტანილი.

მისი გარჯის ნაყოფი

მეაბრეშუმეთა წლევანდელ მონდომებას უკეთესი შედეგი უნდა მოჰყოლოდა, მაგრამ დაავადებამ ბევრს გაუცრუა იმედი, წყალში ჩაიყარა ნაჯაფნაოფლარი. ამიტომაც არ შესრულდა რაიონში აბრეშუმის პარკის სახელმწიფო დავალება.

პაწია სოფელია მახურა, კოპწია, მთის კალთაზე შეყუჟული, გულსუფთა, მეურნე, მადლიანი ხალხით.

ახლა იქ ზაფხულის ხვატს ვერც იგრძნობ, გრილა, სოფელი

პკონგნოზი არ ახდა!

სავსეა ქალაქიდან მოსული შვილებით, სიხარულითა და ბარაქით, პატარების ჟრიამულით.

სამი შვილის დედაა მადონა კუხალაშვილი. უფრო დიდ საქმეს რას უნდა აკეთებდეს, სამ ქართველს რომ უზრდის ქვეყანას. შვილების დარჩენას კი დღეს ხელებდაკავიწებული გარჯა უნდა ბაღსა თუ ბოსტანში, ვენახსა თუ ყანაში, ფრინველიც ბლომად უნდა გყავდეს და ღორი და ძროხაც, რომ შვილებს არ მოგიშივდეს და მტერმოყვარესაც გაუწოდო ხელი.

და ყველაფერ ამასთან ერთად ახალგაზრდა ქალმა აბრეშუმის ჭიის მოვლაც არ დაიზარა, დაიზარა კი არა, მთელი თვე დღე და ღამე გაასწორა, ოჯახი დაიხმარა და თითქოს არც დაღლილიყო, ისე უხაროდა—ერთი ჭიაც რომ არ დაკლებია, ისე დაიტვირთა ჩელტები.

55 კილოგრამი პარკი შემატა საერთო დოვლათს ახალგაზრდა ქალმა ღმერთმა მშვიდობაში და შვილების სიხარულში მოახმაროს თავისი ნაშრომი.

შეიტანეთ თქვენი წვლილი

ძვირფასო ლეჩხუმელებო! დღეს რესპუბლიკაში შექმნილი გამძაფრებული კრიმინოგენური სიტუაცია ჩვენს რაიონშიც ახდენს მდგომარეობის ერთგვარ დესტაბილიზაციას. ახლადშექმნილი პოლიცია მისი მატერიალურ-ტექნიკური აღჭურვილობით ხშირად უძლურია კბილებამდე შეიარაღებული კრიმინოგენური სამყაროს წინააღმდეგ ბრძოლაში. შემოსული წინადადებებისა და მოსახლეობის აზრის გათვალისწინებით, ცაგერის აგრომრეწვბანკში გაიხსნა პოლიციის დახმარების ფონდი, ანგარიშის № 70067, ვისაც გსურთ, რაიონის პოლიცია იყოს მოწოდების სიმაღლეზე და შეგვეძლოს მშვიდი შრომა და დასვენება, გთხოვთ თქვენი წვლილი შეიტანოთ პოლიციის დახმარების ფონდში აღნიშნულ ანგარიშზე.

ცაგერის რაიონული საკრებულოს გამგეობა.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

თავისუფალი ტრიბუნა

„ომში სპასალარია მბრძანებელი?!“

მინიატურულ და სულის სამძრაო ნოველათა შექმნაში ტოლი რომ არ დაეძებნებოდა, იმ ნიკო ლორთქიფანიძემ დღევანდელ მდგომარეობას საქართველოსას გამოუგზავნა ალბათ, დეპეშა: „იყიდება საქართველო!“

იყიდებაო, და ყველა ყიდისო, თანაც.. ზუსტად ისე იყიდება დღეს, ვითარცა მაშინ.

ეს გაყიდვა გადარჩენაა, იქნებ, საქართველოსი სულიერსხეულიანად, და ჩემნაირად „ხანდახან მოაზროვნე“ ხალხი, რომელიც არც გაყიდვაში ფაციფუცობს და არც ყიდვაში, ვერ მიმხვდარა ამას დროულად, ა?!.

ისე, გაყიდულა სხვა დროსაც, მაგრამ დამდგარა ხელფეხს ბორკილასაყრელი ჟამი და გამოვსყიდულვართ კვლავაც. ამნაირი კეთილშობილური მისია დაიკისრა, იქნებ, როგორც სენაკში ერთმა ქალბატონმა უბრძანა დაუპატიჟებელ სტუმრებს: „ყაჩაღ-რეციდივისტ იოსელიანისაგან მოწვეულმა კაცმა“ და ვერც ამას ვხვდებით ჩვენ სახელოვანი პენცენტრისაგან ხროვად მონათლული, „საოცრად დემოკრატიული“ ტელევიზიისაგან კი— უგონო ბრბოდ ქცეული ხალხი და ნუ ამოგვართმევთ ამისთვის პირში სულს.. გვაცალეთ, ბატონებო,— თუკი მსოფლიო მარკის ყაჩაღის (იმნაირის კი არა, „მდიდარს რომ ართმევს და ღარიბს აძლევს“) გამოსწორება შეიძლო პირმშვენიერმა მედეამ და ღიმილმშვენიერმა ედუარდმა,—საოცრად მართალი ხალხის, ამ წუთში ზვიადისტების კი არა სიმართლისტების გამოსწორებაც მოხერხდეს იქნებ და თანაც უმტკივნეულოდ თოფწამლის წარამარად მოხმარის გარეშე. გვაცალეთ ამ ჩვენს საქართველოში განსხვავებული აზრით ცხოვრება, ყველა სუკ-ის აგენტად ხომ არ ვიქცეთ, რომ გადავრჩეთ და უზენაესის თავმჯდომარეობაზე არ ვიოცნებოთ სულმნათი აკაკი.. ასათიანივით სუკის დავალებით?!

იკარგება აფხაზეთი, იკარგება სამაჩაბლო, იკარგება აჭარაც, სამეგრელომაც თუ მდურვა და „უკუღმართად ხვნა და ფარცხვა“ დაგვიწყო, სხვა რაღაა სახელმწიფოს დაღუპვა და თიხად ქცევა, რიღას მაქნისია საბჭო სახელმწიფოსი, თუ კი მიზეზი ლევეიანობისა იგია თავად? გორბაჩოვის საბჭოს 9 აპრილის „გამოგონებისათვის“, ბატონ შევარდნაძეს და მთელ მსოფლიოს რომ მიჰკიოდით.. „საკუთარ ქვეყანაში საკუთარი ხალხის დასაშორჩილებლად რომ მთავრობა ჯარს შეუსევსო, იარაღს გამოიყენებსო..“ ამჟამინდელი სახელმწიფო საბჭოს წევრები არ ბრძანდებოდით?—ახლა ჩვენ მოგკივივართ: საკუთარ ქვეყანაში კი არა, საკუთარ სახლში რომ სახელმწიფო საბჭო დაქორავებულ მკვლელებს შეუსევს დედ-მამასა და დედმამიშვილებს დასასჯელად—რატომ -ტაშს არ გვიკრავთო, ამაზე განაწყენებული: აღარც სახლში დააყენებთ და აღარც ტყეში უმართლოდ განწირულებს, სისხლიანი დიქტატურაა ეს თუ ჰუმანური დემოკრატია, ვითომ ნამდვილი დემოკრატიისათვის ბრძოლაში სისხლით ხელპირდაბანილო რაინდებო, გონის, აზრისა და სინდისის ჯინაზე სისხლის დამღვრელებო!

ერთი სიტყვით, რომ იყიდება საჭიროა ეგებ ასე და ვერ ვხვდებით ამას ჯერ, მაგრამ რომ იღუპება!—გოჩა კელენჯერიძემ ტელევიზიით რომ დეპეშა წაგვიკითხა: იღუპება საქართველო, მალე გაუჩუმეს სალაპარაკო— როგორ გეკადრება, ბატონო გოჩა, ამას ვინ შკუათმყოფელი დაგიჯერებს, რომ ქართველი კაცი საქართველოს დასაღუპად მოღიოდესო (ვითომც არ მოსულიყოს სხვა დროსაც, სხვა ვინმე) და განმარტება მოითხოვა უკვე „გამსახურდიას დიქტატურისაგან“ თავისუფალმა ტელევიზიამ მისგან და მანაც ვითარცა ცნობილი ბოლშევიკები, ავტონომიებად დაყოფსო იგი საქართველოს..

ძაან შორიდან იწყებო, რა შუაშიაო დაყოფა..

დიახ, დაყოფით იღუპება, ოღონდ არა მასონისაგან, არამედ შესანიშნავი დუეტისაგან—ღუპავს მშობლიური სისხლისა და გენის წინააღმდეგ მიმართული თოფი და არა ის მუხრანი, საქართველოს მსგავსად „მტერიც რომ არა ჰყავს მისი შესაფერი“.

რომ გადავრჩეთ, მთელის ორივე ნაწილმა უნდა გადადოს იარაღი, სიტყვით გაირჩას, ვინ რაშია ბრალეული. პირუტყვები ხომ არა ვართ, თოკით დავიბათ ენის კლიტენი.. მიმოიხედეთ, რომელ ქვეყანაში არაა პოლიტიკური ბრძოლის ყველანაირი ფორმა, გარდა ძალისმიერისა და სისხლისმიერისა, და რომელი ქვეყანა იყენებს ამ ბოლო ფორმას ასე თავგამეტებით, ასე საუკეთესოდ, გარდა საქართველოსი?—ახსნილი აპელატების დაბრუნების სურვილს, კანონიერი პრეზიდენტის უკანონო სიძულვილს უტყვ ლაბებად ნუ გადააქცევინებთ ადამიანებს, ავტომატით სიკვდილით შიში ნუ ჩაკარგავთ ყოველივე ქართულს.

..საინტერესო კია, „ხვალ რომ ბერძნები ან სარკინოზები შემოეწყონ საქართველოს ციხეებს“, რამდენი „მხედრიონელი“ გადადებს „მოღალატე ქართველის“ მოსაკლავ იარაღს გვერდზე და რამდენი შეებრძოლება ხმლით მტერს“.

..კანონიერი ხელისუფლების დამხობა არ იყო სამშობლოს ღალატი და უკანონო ხელისუფლების დამხობის ცდა რატომ ჩაეთვალა სამშობლოს ღალატად ვალტერ შურღაიას, ვერ ამიხსნია. ის კი ახსნილია, რომ ცივილიზებულ ადამიანებში იარაღით ბრძოლა ხელისუფლებისათვის ზნეობის ღალატია და ისიც, რომ არაა შურღაია ის კაცი, დუროს ესროლოს თავის დუქანში ნამუსის ჯინაზე. მაგასავით ყაჩაღია ლოთი ქობალია და სხვაცაა ბევრი.. დამარცხდებიან სუყველა, ალბათ, როგორც შურღაია, მაგრამ რომ დამარცხდებიან, ის კი არაა მთავარი, არამედ ის, რომ კაკო ყაჩაღიც ყაჩაღი იყო, არსენა მარაბდელიც და დათა თუთაშხიაც.

..უამრავი შეცდომის გამო, უკადრისი კადრების შემოკადრების გამო (რას გაიგებდა, ვინ რა იყო, თურმე ასათიანიც არ გვყოლია სანდო და საიმედო!) მზადდებოდა მშვიდობიანი ამბოხი, რაც მშვიდობიანად გადააყენებდა მშვიდობიანი გზით არჩეულ პრეზიდენტს (მით უფრო, თუ უპურობა და უფულობა დღეს როა, ისე იქნებოდა) და გადაირჩენდა ერი და ქვეყანა თავს. თქვენგან თოფის აღებამ კი დაღუპა საქართველო.. არჩევნებში გამარჯვების იმედი არ გქონდათ, თორემ დაიცდიდით ცოტას. ამ არჩევნებს კი ნამდვილად მოგილოცავთ—იარაღის ქვეშ გამართული საარჩევნო კამპანია თქვენია! შე კაცო, იარაღი არასოდეს გვჭერია და „მრგვალი მაგიდის“ მომხრეებმა მაინც მოვახერხეთ პრეზიდენტის წახმარება ხმების დათვლისას (?!) და ახლა...

პრეზიდენტმა კი გაიმარჯვა, მაგრამ ხალხი დამარცხებულა თურმე. გახსოვთ? გველისფერი წმინდა გიორგის რისხვა რომ ეწია მეფე გიორგის, რა ბრძანა მაშინ: „როცა ხალხს ამდენი მოღალატე შინა ჰყავს, თავისი ხალხის მოღალატენი, მაკედონელიც ვერ გაამარჯვებინებსო მას“. იმის თქმა მინდა: მისი გამარჯვება საბოლოო დამარცხებად იქცა მგონი საქართველოს და ეს გამარჯვებაა ალბათ მიზეზი ქვეყნის დაღუპვისა, რადგან ერთი ქართველი იცავს თავის რჩეულს, მეორე ტყვიას ესვრის საამისოდ.

ისე, ვინაა ახლა იმნაირი ულოგიკო და უთავბოლო კაცი, ვინაც გულუბრყვილოდ დაგიჯერებთ, რომ ზვიადი, რომელიც საქართველოს დამყაჩაღებლებს ებრძოდა „სიყრმითგან თვისით“ [illegible]ლა დიდი ხაზინის ქურდია.

და მაინც,—იყიდება!—ეს კიდევ არაფერი,—იღუპება!—რომ არ დაიღუპოს, ქართველები უნდა შეარიგოს რაღაცამ, ეს რაღაცა კი უპრეზიდენტო, უმეფო საქართველოა, ბატონი შევარდნაძის აზრით, და ამჯერად იქა ვარ მეც, მაგრამ მაინც, „არა მგონია შვიდმა ხევისბერმა უფრო მართებული კანონები შექმნას, ვიდრე ერთმა, თუნდაც გულბოროტმა მეფემ“. დააბრუნეთ გაქცეული კანონიერი, თუნდაც უსამართლო პრეზიდენტი საქართველოში, „არა როგორც მეფე, არამედ როგორც კაცი“ აირჩიეთ, ვინც გინდათ და რამდენიც გინდათ; დაუბრუნეთ მას მისგან ნასროლი ყვავილები და ესროლეთ ტყვია საქართველოს გაუპატიურებისაგან დაცვისათვის.

თუკი საქართველოს [illegible] ლი სჭირს გა[illegible]ებელი იმასაც, ვისი [illegible] დააკარგვინეს ზვიადს და იმასაც, ვისი სცენარითაც სამშობლო დაუბრუნეს ქართველობას, ისევ საქართველოს გადარჩენის წყურვილმა უნდა იძალოს მათში და შეარიგოს მოშულარნი—სახელმწიფო საბჭოს თავმჯდომარე და საქართველოს პრეზიდენტი. სხვა გზას ვერ ვხედავ. სხვანაირად გალაკტიონისა არ იყოს „წყარო ჩანს და წყალი არსად არი, ყველაფერი არის ძლიერ კარგად, ყველაფერი ძლიერ ცუდად არი!“.

დამთავრდეს უნდა საქართველოს გენოციდი ქართველთა მიერ! დამთავრდეს, ვინემ დინჯი ლეჩხუმის ჟანგისფერ კლდეებსაც ბანი არ მიუცია უმართლოდ დაჩაგრულთათვის..

და დაამთავროს ეს ომი, ვინაც წამოიწყო.—რა ამის პასუხია და მეფე გიორგი, ფხოვური ამბოხის მეთაურს რომ არ შველის, თავს იმართლებს გურანდუხტთან: „ომში სპასალარია მბრძანებელი, მე არას მკითხავსო ზვიადი“.

ახლა?—ახლა სვიმონ ჩოფიკაშვილისა არ იყოს,—გავჩუმდეთ, ძმანო, გავჩუმდეთ იმად, რომ ერთმანეთისა აღარა გვესმის რა. ახლა ხალხი ავადაა ერთი ავადმყოფობით (და ეს ავადმყოფობა, როგორც ბატონ რუსლან მიქაბერიძეს ჰგონია, ზვიადიზმი კი არა—სიმართლიზმია!) „მოვა დრო და ღრუბელი ჩვენშიაც გაიმქრევის, მზე გამოიხედავს, დრო შეიცვლების და ავადმყოფი მოკეთდების, ძმა ძმას დაინახავს და შეერთებული საქართველო ერთ ხორც და ერთ სულ გადაქცეული, აღსდგების, აღსდგების იმად, რომ მტერს მტრის საკუთნო მოუწყოს და მოყვარეს—მოყვრისა!“

ლელა ლომთაძე,
ცაგერის რაიონის განათლების განყოფილების ინსპექტორი.

რედაქციისაგან: მიუხედავად იმისა, რომ რედაქცია ზოგ შემთხვევაში შეიძლება არ ეთანხმებოდეს ავტორის მოსაზრებებს, ვცდილობთ ვიხელმძღვანელოთ თავისუფალი პრესის პრინციპებით და აღვგილი დავუთმოთ განსხვავებულ აზრთა მთელ სპექტრს. ავტორებს ვთხოვთ ნუ ისარგებლებენ ამით და პატივი სცენ ეთიკის ნორმებს, ნუ გამოიყენებენ გაზეთს მოუზომავი ემოციების ასპარეზად.

ლაშიჭალიდან გვწერენ

დიდხანს გვემახსოვრება

კურორტი ლაშიჭალა დამსვენებლებს მასპინძლობს მთელი თავისი მცდელობითა და შესაძლებლობით.

სულიერი საზრდო, დღევანდელი სიდუხჭირისა და ცრემლის მიუხედავად, გვჭირდება ცოცხალ ადამიანებს.

ამას წინათ კურორტის მთავარი ექიმი კ. ჯინჭარაძე შეგვხვდა დამსვენებლებს. ვისაუბრეთ პრობლემებზე, ურთიერთსაინტერესო საკითხებზე.

დამსვენებლებმა პაშა სილაგაძემ, ილია სულაკაძემ, გერონტი ლეთოდიანმა და სხვებმა კმაყოფილება გამოთქვეს ნორმალური მომსახურებისათვის.

საქმიანი შეხვედრის შემდეგ კულტურის დამსახურებული მოღვაწის მექი ყურაშვილის ხელმძღვანელობით გაიმართა კონცერტი, რომელშიც აქტიურად მონაწილეობდნენ დამსვენებლები, ცაგერის სახალხო თეატრის სცენის მოყვარული გრიგოლ ბენდელიანი, რესპუბლიკის დამსახურებული ინჟინერი შოთა სეფიაშვილი, კახა ბალათურია და სხვები.

ლაშიჭალის კულტურის მუშაკმა ნანა გუგავამ და გრიგოლ ბენდელიანმა წარმოადგინეს გოგიაშვილის სკეტჩი „არიქა, მიშველე!“

დამსვენებლები განვიმუხტეთ, უკეთესი ხვალის იმედი ჩაგვესახა. მადლობა საღამოს ინიციატორებს.

კურორტ ლაშიჭალის დამსვენებლები ნ. პაიჭაძე, ლ. იოგიძე, ზ. გაგადაძე და სხვები.

მადლობას იმსახურებენ

მე წელს პირველად ვიყავი ამ კურორტზე. როცა მივდიოდი, ვფიქრობდი, დღევანდელ პირობებში გაცნელებული იქნებოდა კვება და სხვა მომსახურება, მაგრამ იქ არსებული მდგომარეობით კმაყოფილი ვარ. ყოველდღე გვქონდა ახალი ხორცის კერძები. სისუფთავეა სასადილო დარბაზსა და სამზარეულოში.

კურორტის დირექტორი კარლო ჯინჭარაძე, ექიმები ნაილი სვანიძე, ნაირა ლარცულიანი, საშუალო სამედიცინო პერსონალი, აბაზანების მუშაკები გულისხმიერად ემსახურებიან დამსვენებლებს.

ყველა დამსვენებელი მადლიერია მედპერსონალისა და კვების ბლოკის მუშაკებისა, რომლებიც მიუხედავად ბევრი სიძნელისა ყველაფერს აკეთებდნენ დამსვენებელთა სამედიცინო მომსახურების, კვებისა და სანიტარულ-ჰიგიენური პირობების გაუმჯობესებისათვის.

მიხეილ ბენდელიანი,
სამამულო ომის ინვალიდი, პენსიონერი,
სოფელი ქვედა ცაგერი.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ალბომი მოგვითხრობს ლეჩხუმის ისტორიაზე

მოწინავე საზოგადოება ყოველთვის დიდ მნიშვნელობას ანიჭებდა და ანიჭებს მატერიალური კულტურის ძეგლების შესწავლასა და ფიქსირებას.

ცნობილ მეცნიერსა და საზოგადო მოღვაწეს აკადემიკოს ექვთიმე თაყაიშვილს დიდი ღვაწლი მიუძღვის საქართველოს სხვადასხვა კუთხეში არსებული ისტორიული ძეგლების შესწავლისა და გამომზეურებისათვის. მან საკუთარი თვალით ნახა საქართველოს თითქმის ყველა მიწისზედა ძეგლი, თავად შეიგრძნო ბევრი მათგანის სიდიადე, იმ ხუროთმოძღვართა ნიჭი და ძალა, რომელთაც შეუქმნეს საქართველოს ეს დიდებანი.

ექვთიმე თაყაიშვილის არქეოლოგიურ მოგზაურობათა შორის მნიშვნელოვანი ადგილი უჭირავს 1910 წელს მისი ხელმძღვანელობით მოწყობილ ლეჩხუმ-სვანეთის ექსპედიციას, მას თან ახლდა მე-19 საუკუნის დასასრულისათვის კარგად ცნობილი ფოტოგრაფი დიმიტრი ივანეს ძე ერმაკოვი. ექსპედიციის მიერ გადაღებულია ასე თუ ისე თითქმის ყველა მნიშვნელოვანი ძეგლი (სულ ათას ხუთასი ფოტოსურათი).

ერმაკოვის სასახელოდ უნდა ითქვას, იგი მთელ კავკასიაში ცნობილი ფოტოხელოვანი იყო, სხვადასხვა ხასიათის ძეგლების აღბეჭდვის გარდა განსაკუთრებულ ყურადღებას აქცევდა კავკასიის ქალაქების ფოტოგრაფირებას. მისი მრავალრიცხოვანი სურათები დღეს ძვირფასი დოკუმენტებია ქალაქმშენებლობის ისტორიის შესწავლისათვის.

ერმაკოვის მიერ ლეჩხუმში გადაღებული სურათები ძვირფასი ხატების, ჯვრების, მონასტრების, ციხე-სიმაგრეების, ხეობებისა და სხვა მნიშვნელოვანი ობიექტებისა—ფოტოგრაფიული ხელოვნების ჭეშმარიტი ნიმუშებია.

განსაკუთრებულ ყურადღებას იპყრობს 1910 წლის ოყურეშის ეკლესიის სამრეკლოს, ეკლესიისა და ხატების, ორბელის ეკლესიის, ხატებისა და ციხე-სიმაგრეების, ცაგერის ეკლესიის ჯვრების, ნაკურალეშის წმინდა გიორგის ეკლესიის, დადიანის სატყეო მეურნეობის კანტორის შენობისა სოფელ მურში, სოფლების ჩხუტელის, ცაგერის, მურის ხედები და მათი ფოტოები. ფოტოზე აღბეჭდილია 200-მდე ძეგლი, ყველა ესენი მოთავსებულია ლამაზად გაფორმებულ ალბომში, რომელსაც აქვს წარწერა „რაიონის ისტორიული ძეგლები და ხედები. 1910 წ“.

რვა ათეული წლის წინათ, ფოტოზე აღბეჭდილი ძეგლების დიდი უმრავლესობა, დღეს მართალია, შემორჩენილია პირვანდელი სახით, მაგრამ ბევრი მათგანი ძლიერ დაზიანებული, ან მთლიანად განადგურებულია და ახლა მხოლოდ სურათის საშუალებით წარმოებს მისი ისტორიული თუ მხატვრული შეფასება და მიმოხილვა.

ალბომი დამთვალიერებელთა ცხოველ ინტერესს იწვევს და ადამიანები ფოტოსაშუალებით კმაყოფილებით ეცნობიან ლეჩხუმის ისტორიულ ძეგლებსა და ხედებს.

ვლ. ხეცურიანი,
ცაგერის მხარეთმცოდნეობის მუზეუმის დირექტორი.

რეპლიკა

ხელოსანს რომ მოპარავ...

იცით ალბათ, ერთი პაწია ჯიხური დგას ჩვენს ქალაქში რუსთაველის ქუჩაზე, ფეხსაცმლის შემკეთებელი ჯიხური. კეთილი, თავაზიანი მასპინძელი მისი დილაადრიან შეაღებდა სახელოსნოს კარს. პირჯვარს გადაიწერდა და შეუდგებოდა კეთილ სამსახურს. ყველას მიგვიხაროდა ამ მინიატურულ სახელოსნოში, გაჭირვების ჟამმა ძველი ფეხსაცმელების აღდგენა-შეკეთება გაგვახსენა და ბიჭიკო კოპალიანიც დაუზარებლად, იაფად, მთელი გულით გვიწევდა სამსახურს. კარგი ოსტატი გულთბილი საუბრითაც გამოირჩეოდა, ქვეყნის, კუთხისა და სოფლის ჭირ-ვარამით დამუხტული თავისას გეტყოდა, შენსას ეტყოდი და კმაყოფილი გამოემშვიდობებოდი.

ერთ დილას ხელოსანს ელდა ეცა, მისი სახელოსნო კარმოგლეჯილი, აწეწილ-დანგრეული დაუხვდა. ყველაფერი წაეღო გულგაყინულს— დანადგარები, სალესი, ტყავი, დანები, ძაფიც კი.

და დგას ეს პაწია ჯიხური ბოქლომდადებული, დადუმებული, ადამიანებზე გულდაბოღმილი.

ხელოსანს რომ მოპარავ...

გილოცავთ ახალდაქორწინებულებს!

ქეთინო ირემაძეს, ჯემალ სონღულაშვილს
გილოცავთ ბედნიერებას. იმრავლეთ და იბედნიერეთ, გფარავდეთ ღმერთი.
თანაკლასელები.

ქეთინო შოთას ასულ ჩაკვეტაძეს
ბერდია იულოს ძე ხმელიძეს
გილოცავთ ბედნიერებას. იხარეთ და იმრავლეთ.
ომარ ჭაბუკიანი ოჯახით.

მარიტა ჩაკვეტაძეს, თამაზ გენდელიანს
გილოცავთ ბედნიერებას, სიყვარული ყოფილიყოს თქვენი ცხოვრების თანამგზავრი.
ინეზა, ავთო კოპალიანები, მანაჟა, შოთა კობეშავიძეები.

ნინო თუთისანს, ქახა მუშკუდიანს
გილოცავთ ბედნიერებას, სიხარული, სიყვარული ყოფილიყოს თქვენი ცხოვრების მეგზური გფარავდეთ ღმერთი.
ირმა ლიპარტელიანი.

აზა დავითულიანს, ბახვა სალინაძეს
გილოცავთ ბედნიერებას, იმრავლეთ, იხარეთ.
ნათია, ელისო, ამირან გურგუჩიანები.

ლეილა გრიშას ასულ ჩაკვეტაძეს
მერაბ ოთარის ძე სალინაძეს
გილოცავთ ბედნიერებას. გისურვებთ შვილთა სიმრავლეს. ღმერთი იყოს მფარველი თქვენი.
კავშირგაბმულობის საწარმოო სამმართველოს თანამშრომლები.

მარიტა ჩაკვეტაძეს, თამაზ გენდელიანს
გილოცავთ ბედნიერებას.
დარეჯან, ასლან ომანაძეები, ლალი ჩაკვეტაძე, მადონა ბეჟიძე, რამაზ გაგილაძე.

მარიტა ჩაკვეტაძეს, თამაზ გენდელიანს
გილოცავთ ბედნიერებას. ღმერთი იყოს თქვენი მფარველი.
ჯაბა, ქეთი დავითულიანები.

ფატი მეშველიანს, გორია კოპალიანს
გილოცავთ ბედნიერებას. ღმერთი იყოს თქვენი მფარველი.
ჯაბო დავითულიანი ოჯახით.

მარიტა ჩაკვეტაძეს, თამაზ გენდელიანს
გილოცავთ ბედნიერებას. იხარეთ და იმრავლეთ.
ომარ ჩაკვეტაძე.

მარიტა ჩაკვეტაძეს, თამაზ გენდელიანს
გილოცავთ ბედნიერებას. გფარავდეთ ღმერთი.
ვაჟა კოპალიანი ოჯახით.

გილოცავთ

გულნარა, თენგიზ კოპალიანებს
გილოცავთ ხათუნას ბედნიერებას. სიკეთე და სიხარული არ მოკლებოდეს მის ოჯახს.
გრიგოლ, იური, თემურ ბენდელიანები ოჯახებით.

კობა ჭაბუკიანს
გილოცავთ უმაღლეს სასწავლებელში ჩარიცხვას.
მარიკა, მამუკა კოპალიანები.

ლამზირა, შალვა კვირკაშვილებს
გილოცავთ შვილიშვილის შეძენას. გაგეზარდოთ ერის სასახელო ვაჟკაცი.
მაყვალა, თემურ კოპალიანები.

მარიკა ბურჯალიანს, დათო მეშველიანს
გილოცავთ ქალიშვილის შეძენას. იმრავლეთ, იბედნიერეთ.
ლაშა ბურჯალიანი ოჯახით.

ლამზირა კვირკაშვილს
გილოცავთ პირველი შვილიშვილის შეძენას. გაზრდილიყოს სასახელო ვაჟკაცი.
მაყვალა ახვლედიანი.

ნინო, ნუგზარ ბახსოლიანებს
გილოცავთ ქალიშვილის შეძენას.
გივი ახვლედიანი ოჯახით.

ციალა, კარლო სილაგაძეებს
გილოცავთ შვილიშვილის შეძენას. გემრავლოთ და გეხაროთ.
ლაჯანის საუბნო საავადმყოფოს თანამშრომლები.

ლამზირა, შალვა კვირკაშვილებს
გილოცავთ შვილიშვილის შეძენას.
გუჯუ მეშველიანი ოჯახით.

ლამარა, ვაჟა კოპალიანებს
გილოცავთ თამაზის ბედნიერებას. შვილმრავალი ოჯახი შეექმნათ.
გრიგოლ სალინაძე, მურთაზ, გრიშა კოპალიანები, გელა ლეთოდიანი ოჯახებით.

გულო, სოფო, თენგიზ კოპალიანებს
გილოცავთ ხათუნას ბედნიერებას.
ვილგემ კოპალიანი ოჯახით.

მირზა ჟორას ძე კუხალაშვილს
გილოცავ დაბადების დღეს. გაიზარდე სასახელო ვაჟკაცი. გფარავდეს ღმერთი.
ნათელა ჩაკვეტაძე.

ნარგიზა, ვახტანგ გუგავებს
გილოცავთ ჟოზეფინასა და ზაზას ბედნიერებას.
ლემინო ლიპარტელიანი.

ელისო კვირკაშვილს, ზაქრო მეგრელს
გილოცავთ ვაჟის შეძენას.
მარინე სვანიძე, ლალი ხვადაგიანი, გიორგი კვირკაშვილი, სოზარ ლარცულიანი.

გოგუცა, გუჭუ მეგრელებს
გილოცავთ მარიკას ბედნიერებას. იხაროს და იმრავლოს თქვენმა ოჯახმა.
სოსო სილაგაძე, ზურაბ სვანიძე, ნონა მეშველიანი, მედიკო ახვლედიანი, აზა ზურაბიანი, როზეტა ბენდელიანი, მაია მაღრიანი.

ციცო, იური ჭაბუკიანებს
გილოცავთ კობას ჩარიცხვას უმაღლეს სასწავლებელში.
ფაცო, გენური.

ელისო კვირკაშვილს, ზაქრო მეგრელს
გილოცავთ პირველი შვილის პატარა გიორგის დაბადებას.
მარინე და მირანდა

უ რ ა დ ღ ე ბ ა!

მოსახლეობის სამედიცინო დახმარების გაუმჯობესების მიზნით თბილისის ექიმთა დახელოვნების ინსტიტუტიდან რაისაავადმყოფოში 1 აგვისტოდან 1 სექტემბრამდე მოვლინებულია უმაღლესი კატეგორიის ყელ-ყურ ცხვირის ექიმი, მედიცინის მეცნიერებათა კანდიდატი მერაბ გელას ძე ხვადაგიანი.

გარდა ავადმყოფთა კონსერვატორული და ოპერაციული მკურნალობისა, მსურველებს გაუკეთდებათ ყურისა და ცხვირის პლასტიკური ოპერაციები.

რაისაავადმყოფოს ადმინისტრაცია.

განცხადება

წიფერჩის მეცხოველეობის ფერმის კომპლექსთან მზადდება კირისა და სილის სამშენებლო ხსნარი. 1 კუბური მეტრი ხსნარის ღირებულება 400 მანეთია.

ანგარიშსწორება როგორც გადარიცხვით ისე ნაღდი ფულით.

კოოპერატივი „სარეწკელა".

ხსოვნა

გია გივის ძე ჯიაძე

ულმობელი აღმოჩნდა ჩვენთვის 1992 წლის 14 მარტი. ამ დღიდან დაიწყო ჩვენი უბედურება, არ გვჯერა, რომ არასოდეს დაუბრუნდები შენს ოჯახს, მეგობრებს. გვზარავს იმ დღის გახსენება, შენი სათნო, კეთილი თავი რომ გამოგვტაცა ულმობელმა სიკვდილმა.

მეგობრის სიყვარული გულით [illegible]ტარე, ამიტომ მიდი მის საფლავზე წვერმოშვებული, ბოროტმა სულმა შეურაცხყო შენგან [illegible]ენდობა, ქურდულმა ხელმა [illegible]გინგრია მკერდი. ჩვენ კი დაგვიტოვე დარდი და ცრემლი, [illegible]ნატრება. ყველას მოსიყვარული იყავ, სიკეთეს უხვად თესდი ყველასთან, მაგრამ ყველამ ვერ გაგიგო. დარდით დამძიმებული და ტყვიით დაჭრილი გული წაიღე.

აგვისტოც მოვიდა უშენოდ, ცრემლითა და ნაღველით სავსე. დღეს ოცდათორმეტი წლის გახდებოდი. ბედმა მაშინ გიმუხთლა როცა არ ელოდი, არ დაგაცალა ბოროტმა ხელმა—5 ტყვიით გაგიგმირა გული. შენზან გამწარებული დედა ცრემლში ათენებს და აღამებს. მწარე და ცხარე ცრემლს უხვად აფრქვევენ შენით გულდათუთქული დები და მამიდები.

რა ძნელია ოჯახისათვის შენი დაბადების დღის შეხვედრა უშენოდ. აცრემლებული მოვალთ შენს საფლავთან გია, სანთელს აგინთებთ და შევთხოვთ ღმერთს ნათელში გვიმყოფოს შენი სული, შენი სახელი გია წმინდა სანთლად ანთია და კვლავაც ენთება ახლობლების გულში.

შენი დები, დისშვილები, სიძეები, მამიდები, ბიძები, ბიძაშვილები, ახლობლები.

ვერა კანაჩაძე — ჩხეტიანი

საბედისწერო გამოდგა შენთვის 1987 წელი. უსაზღვროდ სიცოცხლეზე შეყვარებულს [illegible]ერე გიმუხთლა ბედმა.

48 წელი ემსახურე სამშობლოს, შენს საქმეს, მოსწავლეებს. [illegible]კიდი წელი დეხვირის სკოლაში [illegible]უშავე, იმის შემდეგ სიკვდილამდე კი ღვირიშის საშუალო სკოლაში —ყველგან სიყვარულით გიხსენებენ.

როგორი სიყვარულით გეპყრობოდნენ შენი ამხანაგები და მოსწავლეები, საუკუნო სასუფეველისაკენ მიმავალს სიყვარულის ცრემლებს გაყრიდნენ შენგან გაღებული სიყვარულის წილ.

შვილი არ გყავდა, მაგრამ როცა გვიჭირდა, თავს დაგვტრიალებდნენ მაზლისშვილები და ძმისშვილები. ჩვენი სტუმართმოყვარე ოჯახი მუდამ სავსე იყო საინტერესო ადამიანებით, რომლებსაც ყოველთვის გულღიად ხვდებოდი.

რა დამავიწყებს შენი ამხანაგების ბოლო შეხვედრას ჩვენს ოჯახში, როგორ განიცდიდი მათთან საუბარს, ალბათ გულში ფიქრობდი, რომ მეტად ვერ შეხვდებოდი მათ.

სათუთად ვუვლით შენს საფლავს. შენი ნათელი ხსოვნა მარად იქნება ჩვენს გულში. მსუბუქი იყოს შენს გულზე დაყრილი მიწა.

მეუღლე დადაში ჩხეტიანი.

ცაგერის რაიონული გაზეთის „ლეჩხუმის" რედაქციისა და რაიონული სტამბის კოლექტივი ღრმა მწუხარებას გამოთქვამენ დამსახურებული პოლიგრაფისტის, ქუთაისის გ. ტაბიძის სახელობის პოლიგრაფიული გაერთიანების დირექტორის

დავით ილიას ძე მანჯარიას

გარდაცვალების გამო და თანაუგრძნობენ განსვენებულის ოჯახს.

ვახტანგ, ნოდარ, რამაზ ახვლედიანები, ბიჭიკო გახსოლიანი, კუჭიკო გუგავა, ნინა, გურამ ნემსაძეები, ზაურ მანაგაძე, ბონდო ჩანქსელიანი, ვახტანგ სალინაძე, დემურ ონიანი, შუქური ყუბუსიძე, ბორია მურცხვალაძე, მირმან შკუბულიანი, პაატა ხეცურიანი, გოდერძი ყურაშვილი ოჯახებით თანაუგრძნობენ მათიკო გუგავას დედის

ანეტა გუგავას

გარდაცვალების გამო.

უახლოესი მეზობლები დათო გიორბელიძე, დათო მუშკუდიანი, გურამ კოპალიანი, ვილგემ, ბიტუ მეშველიანები, ჯუსტან, ჟორა ახვლედიანები, მურთაზ მურცხვალაძე, გივი ასათიანი თანაუგრძნობენ დალი, ჟორა ბენდელიანებს დედის

ანეტა გუგავას

გარდაცვალების გამო.

ძმა გრიშა ყურაშვილი ოჯახით იუწყება

გივი დომენტის ძე ყურაშვილის

გარდაცვალებას.

დაკრძალვა 8 აგვისტოს, შაბათს ქ. ქუთაისში. გამოსვენება ჭავჭავაძის პროსპექტი № 60.

უახლოესი მეზობლები ზაურ, ჯონი, რუბენ, ნინა, ლილი ბურჯალიანები, რუბენ სილაგაძე, შარლენ გოლეთიანი, ჟორა ხერგიანი ოჯახებით იუწყებიან

ვერა ბურჯალიანის

გარდაცვალებას და თანაუგრძნობენ განსვენებულის ოჯახს.

№ 23 საგზაო სამმართველოს კოლექტივი თანაუგრძნობს ანზორ გუგავას დედის

ანეტა ივანეს ასული მეშველიანი-გუგავას

გარდაცვალების გამო.

თამაზ მდივანი, ბუხუტი მეშველიანი, სოსო ჩარკვიანი, ილარიონ გელოვანი ოჯახებით თანაუგრძნობენ საშა, ნოდარ მდივნებს

ბაბუცა გიორგობიანის

გარდაცვალების გამო.

ინდიკო, ბიძინა, ბუხია, ჯონი, ზაურ, აბელ, შალიკო ბურჯალიანები ოჯახებით თანაუგრძნობენ ოჯახს

ვერა ვლადიმერის ასულ ბურჯალიანის

გარდაცვალების გამო.

გელა ბენდელიანი, მექი ყურაშვილი, მიშა ონიანი, თარაშ კერძაია, ბადრი, ნოდარ სილაგაძეები, ხვიჩა ფანჯავიძე, გერონტი ნემსწვერიძე, რუბენ ბენდელიანი, ანზორ კოპალიანი, ვაჟა მუსელიანი ოჯახებით თანაუგრძნობენ რუსიკო, მურთაზ გულბიანებს მამისა და სიმამრის

მიხეილ ხაბულიანის

გარდაცვალების გამო.

ტიტიკო კოპალიანი, ბიძინა, შალვა სალინაძეები, ნუნუ ბაბუხადია, მიშა ყურაშვილი, დოდო ჩაკვეტაძე, მერაბ დაშნიანი, ამირან მუშკუდიანი, სარდიონ ფუტკარაძე, ვაჟა ახვლედიანი ოჯახებით თანაუგრძნობენ ნუნუ, გურამ ჩარკვიანებს სიძის

ბუდუ ლომთაძის

გარდაცვალების გამო.

კოტე ლაკვეხელიანი ოჯახით თანაუგრძნობს მურთაზ ახვლედიანს ბიძის

ვალერიან ახვლედიანის

გარდაცვალების გამო.

ქალაქის ბიბლიოთეკების თანამშრომლები თანაუგრძნობენ ლია გუგავას დედის

ანეტა გუგავას

გარდაცვალების გამო.

გერონტი ლეთოდიანი, დადაში ბენიძე ოჯახებით თანაუგრძნობენ ოჯახს

ანეტა გუგავას

გარდაცვალების გამო.

თამაზ ჩიქოვანი ოჯახით თანაუგრძნობს მათიკო, დადაში ბენიძეებს ბიცოლის

ანეტა გუგავას

გარდაცვალების გამო.

მეზობლები ლენა, ლეო ყურაშვილები, მურად, მაიზერ კოპალიანები, ჯიმშერ ყვირილიანი, თამაზ სილაგაძე, შოთა ლიპარტელიანი, ნუკრი სალინაძე, ჟუჟუნა ცხვედიანი, მარიამ გამსახურდია, მირიან ახვლედიანი, მერი გოლეთიანი, ბორის მურცხვალაძე თანაუგრძნობენ ნუნუ, გურამ ჩარკვიანებს სიძის

ბუდუ ლომთაძის

გარდაცვალების გამო.

რუბენ ბენდელიანი, ანზორ კოპალიანი, ზურაბ მდივანი, ჯემალ ლეთოდიანი, ახმედ აკიბეროვი, ბიძინა, მურმან სილაგაძეები, რუბენ ქომეთიანი, ტრისტან ჩხეტიანი ოჯახებით თანაუგრძნობენ საშა, ნოდარ მდივნებს დისა და ცოლისდის

ბაბუცა გიორგობიანის

გარდაცვალების გამო.

მეზობლები მურთაზ, შოთა ჩაკვეტაძეები, შალვა, ნოდარ, ალექსანდრე ცვარიანები, რუსუდან, შიო, ვალოდია ახვლედიანები, პავლე ბაკურაძე, მიშა ბერიძე, ზურიკო კუხალაშვილი, ვილგემ, თენგიზ კოპალიანები ჭარიელ სალინაძე ოჯახებით თანაუგრძნობენ ლია გუგავას დედის

ანეტას

გარდაცვალების გამო.

რაიპოლიკლინიკის თანამშრომლები თანაუგრძნობენ დინარა მდივანს დეიდის

ბაბუცა გიორგობიანის

გარდაცვალების გამო.

მანანა გიორბელიძე, გურამ ბახუტაშვილი [illegible] ან

[illegible] ლომთაძის

გარდაცვალებას.

ლაშა გივის ძე ბურჯალიანი თანაუგრძნობს ოჯახს

ვერა ბურჯალიანის

გარდაცვალების გამო.

ემზარ ბრეგვაძე ოჯახით თანაუგრძნობს ახვლედიანების ოჯახს

ვალერიან ახვლედიანის

გარდაცვალების გამო.

რეზო ხვადაგიანი ოჯახით თანაუგრძნობს შოთა, ლეილა გოქაძეებს დედისა და სიდედრის

საშა ხვადაგიანის

გარდაცვალების გამო.

თემურ, ვაჟა გუგავები, კახა ბურჯალიანი ოჯახებით თანაუგრძნობენ ოჯახს

ზვიად გუგავას

გარდაცვალების გამო.

ნაკურალეშის საექიმო უბნის, ცხუკუშერის საფერშლო პუნქტის თანამშრომლები თანაუგრძნობენ ჯონი გოლეთიანს ბიძის

აკაკი ლიპარტელიანის

გარდაცვალების გამო.

ნოდარ მდივანი, ვალიკო [illegible]აშვილი ოჯახებით იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა

ბაბუცა გიორგობიანი.

საგზაო სამმართველოს თანამშრომლები თანაუგრძნობენ ტარზან ხაბულიანს მამის

მიხეილ ხაბულიანის

გარდაცვალების გამო.

სახელმწიფო სატყეო მეურნეობის თანამშრომლები თანაუგრძნობენ ნუნუ, გურამ ჩარკვიანებს სიძის

ბუდუ ლომთაძის

გარდაცვალების გამო.

გალაქტიონ, ტუხუ მა[illegible] ოჯახებით იუწყებიან [illegible]ბიძაშვილის

დავით ილიას ძე მანდარიას

გარდაცვალებას.

ცაგერის ღვინის ქარხნის თანამშრომლები თანაუგრძნობენ მზია, ჯეირან ჩაკვეტაძეებს მამიდის

ვერა ბურჯალიანის

გარდაცვალების გამო.

უახლოესი ნათესავები ბუჭუ, ბიძინა გუგავები, ჯუმბერ, დიდიმი გოგიძეები, რომან ბაქრაძე, ჟორა შკუბულიანი, ოთარ, კობა კოპალიანები, ახმედ აკიბეროვი ოჯახებით იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა

ანეტა გუგავა.

იზო ბურჯალიანი მწუხარებას გამოთქვამს

ვერა ბურჯალიანის

გარდაცვალების გამო.

„ლეჩხუმი" გამოდის ხუთშაბათს
ტირაჟი 2900 შეკვეთა №19

ჩვენი მისამართია: 384100 ქ. ცაგერი, რუსთაველის ქ. №56 ტელეფონები: რედაქტორის — 22-81, რედაქტორის მოადგილის—22-85, სტამბის დირექტორის—22-17, სამეურნეო საამქროს —22-23

რედაქტორი ნ. ნემსაძე.

ცაგერის რაიონული სტამბა.